

Yas (Grief)

2021-08-26

Abstract

This is in Turkish. We translated a post from GSnow@reddit on grief to Turkish to share with a family member who lost a loved one.

Contents

Waves. Credit: mauritius images / GmbH/Alamy

Skip to English

Peki, başlayalım. Yaşlıyım. Yani, (şu ana) kadar hayatta kalmayı başarabildim, ama tanıdığım, sevdiğim birçok insanı kaybettim. Arkadaşlarımı kaybettim, en iyi arkadaşlarımı, tanıdıklarımı, iş arkadaşlarımı, büyükanne ve büyükbabamı, annemi, akrabalarımı, öğretmenlerimi, hocalarımı, öğrencilerimi, komşularımı ve daha birçok kişiyi. Çocuğum yok ve evlat acısını hayal bile edemem. Naçizane fikrim şöyle.

Keşke insanların ölmesine alışılıyor diyebilsem. Ben hiç alışamadım. Alışmak da istemem. Şartlar ne olursa olsun, ne zaman sevdiğim biri ölse kalbimi delip geçer. Tersinin olmasını, gelip geçici bir şey olmasını istemem.

Yaralarım ölen kişiye olan sevgimin ve onunla olan yaşadıklarımın kanıtıdır. Eğer yaram derinse, bunun nedeni sevgimin de derin olmasıdır. Başka türlüünü istemem zaten. Yaralar hayatta olduğumuzun kanıtıdır. Yaralarım tüm kalbimle sevebileceğim, doyasıya yaşayabileceğim kanıtıdır. Her ne kadar kötü yaralansam da iyileşip yaşamaya ve sevmeye devam edebileceğim kanıtıdır. Üstelik iyileşen dokular eskisinden daha sağlam olur. Yaralar yaşadığımızın kanıtıdır. Yaralar yalnızca görmeyi bilmeyen insanlara çirkin görünür.

Biraz da yastan bahsedelim. Yas dalgalar halinde gelir. Bir geminin enkaz haline geldiği ilk anı düşün. Etrafın enkaz ile dolu ve boğulmak üzeresin. Etrafta yüzen her şey, geminin parçalanmadan önce ne kadar muhteşem ve güzel olduğunu hatırlatır, ama artık o güzellikten geriye bir şey kalmamıştır. Yapabileceğin tek şey batmamaya çalışmaktır. Bir süre bulduğun bir şeye tutunursun. Bazen bu fiziksel bir şeydir. Belki mutlu bir anı veya bir fotoğraftır. Belki de batmamaya çalışan başka biri. Bir süreliğine, yapabileceğin tek şey suyun üstünde kalmaya çalışmaktır. Hayatta kalmaya çalışmak.

Başta dalgalar 100 metredir ve acımasızca çarpıp seni batırmaya çalışır. Her 10 saniyede bir gelen dalgalar nefes almaya bile zaman tanımaz. Yapabileceğin tek şey dayanmak ve batmamaktır. Bir süre, belki haftalar belki aylar sonra, dalgaların hâlâ 100 metre olduğunu görürsün, ama artık daha seyrekler. Geldiklerinde daha önce olduğu gibi ezip geçerler. Fakat nefes alıp yaşamını sürdürebilme fırsatı bulabilirsin. Yası neyin tetikleyeceğini hiçbir zaman bilemezsin. Bir şarkı olabilir... Bir resim, bir köşe başı ve bir fincan kahvenin kokusu... Herhangi bir şey olabilir... Dalgalar ise çarpmaya devam eder. Ama artık dalgalar arasında hayat vardır.

Daha sonra, dalgaların artık 80 metreye, belki de 50 metreye indiğini görürsün. Herkes için bu süreç farklıdır. Gelmeye devam etseler de, daha da seyrekleşmişlerdir. Ne zaman geleceklerini de tahmin edebilirsin artık. Yıldönümü, doğum günü, bayram ya da bir havaalanına iniş... Çoğu zaman gelmekte olduklarını önceden görüp kendini hazırlayabilirsin. Dalgalar çarpıp gittiğinde, bir şekilde altından kalkabileceğini bilirsin. Sırlıklam bir şekilde ağzına kaçan suları çıkarmaya çalışır, bir yandan da o küçük tahta parçasına tutunurken, artık dalgaların üstesinden gelebileceğini bilirsin.

Bu yaşlı adamın sözüne kulak verin. Dalgalar asla kesilmeyecek. Bir şekilde, gerçekten de dalgaların durmasını istemezsin zaten. Ama dalgalara rağmen yaşamaya devam edeceğini öğreneceksin. Daha sonra, başka bir enkazın arasında hayatta kalmaya çalışırken, yeni dalgalarla boğuşmaya başlayacaksın. Ama onu da atlatacaksın. Şanslıysan, birçok sevginin bıraktığı birçok yaran olacak ve birçok da enkazın.

Metnin İngilizce aslı:GSnow@reddit

Çevirenler: Murat S. ve Tetra Q.

This is a post from GSnow@reddit on grief. We translated it to Turkish to share with a family member who lost a loved one.